

Arrest

nr. 56 925 van 28 februari 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2010 en 25 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 29 januari 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 22 september 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 23 september 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Georgisch staatsburger en van Georgische origine te zijn. Op 20 augustus 2009 werd uw broer, L.(...), door onbekenden ernstig geslagen. Uw broer is sinds enige tijd commercieel medewerker van de krant Metro. Uw broer diende een klacht in bij de politie, maar er werd geen gevolg aan gegeven. Op 10 september 2009 werd uw broer door de politie in Tbilisi opgeroepen. Hij werd meteen aangehouden en beschuldigd van machtsmisbruik in zijn functie als advocaat drie jaar geleden. Uw broer is sinds enige jaren echter geen advocaat meer. U nam na de aanhouding contact op met de advocaat van uw broer om meer informatie te bekomen. Volgens de advocaat is het onduidelijk van wat uw broer precies wordt beschuldigd. U bent er tevens van overtuigd dat uw broer geen wetsovertreding heeft begaan en dat men een zaak wil fabriceren en uw broer valselijk wil beschuldigen. U meent dit op basis van wat u vernam van de advocaat over de houding en de toon van de rechter en de procureur, op basis van het feit dat de rechtszaak steeds wordt uitgesteld, en op basis van het feit dat uw broer nimmer wetsovertredingen heeft begaan. U bent er ook van overtuigd dat de aanval in augustus 2009 op uw broer verband houdt met de beschuldigingen, al weet u niet wat het mogelijke verband kan zijn. U weet ook niet wie of waarom men uw broer valselijk wil laten beschuldigen. U heeft sinds de aanhouding van uw broer geen persoonlijk contact met hem gehad, aangezien hij niet mag bezocht worden. Een week na uw gesprek met de advocaat werd u door onbekenden meegenomen. U kreeg de boodschap dat u te veel acties ondernam en u hoorde hen zeggen dat men u ging vermoorden. U kreeg een aantal messteken en werd voor dood achter gelaten. De verwondingen vielen echter mee en u kon thuis door een arts worden verzorgd. U interpreteerde de vervolgingen als een gevolg van uw contact met de advocaat. U had in totaal een viertal contacten met de advocaten en u bent één keer naar een rechtzitting geweest waarbij de aanhouding van uw broer werd bevestigd. Uw broer liet via de advocaat weten dat u niet meer naar de zittingen mocht komen. Een maand later werd u opnieuw door onbekenden aangehouden. Ze namen u mee naar een bos waar u te horen kreeg u niet te bemoeien met de zaak. U werd opnieuw met een mes gestoken en bloedend achtergelaten. U bent vervolgens naar uw moeder gegaan waar u zich een drietal maanden schuilhield. U kreeg een tijdje telefonische bedreigingen. Men was verbaasd dat u nog leefde en u werd bedreigd te zullen worden vermoord. U begreep dat u in Georgië niets meer kon doen om uw broer te helpen en u besloot naar het buitenland te gaan en van daar uit te trachten uw broer te helpen. De advocaten van uw broer beloofden u dat ze de zaak niet gingen opgeven. Op 22 januari 2010 vluchtte u uit Georgië. Op 29 januari 2010 kwam u aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraag. Vanuit België vernam u dat uw broer nog steeds is aangehouden en dat een geplande zitting in mei 2010 opnieuw is uitgesteld.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal meent de Commissaris-generaal dat u onvoldoende aannemelijk kan maken dat u problemen kende omwille van de aanhouding en beschuldigingen ten aanzien van uw broer.

Vooreerst zijn de door u aangehaalde vervolgingen op uw persoon onlogisch en niet in verhouding tot uw "acties" die volgens u de aanleiding waren voor deze vervolgingen. U verklaart dat u met de dood werd bedreigd en twee maal ernstig werd vervolgd (neergestoken met een mes) omdat men niet wou dat u zich moeide met de zaak in verband met uw broer. Uw engagement in deze zaak is echter zeer beperkt. U heeft immers geen persoonlijke contacten gehad met uw broer, u heeft geen media of mensenrechtenorganisaties aangesproken om ruchtbaarheid aan de zaak te geven en u heeft geen klachten ingediend bij de bevoegde instanties. Het enige wat u heeft gedaan zijn een aantal gesprekken met de advocaten, uw aanwezigheid op de eerste zitting na de aanhouding en (tevergeefs) informatie gevraagd aan een familielid die bij het parket werkt (CG,p.4-7). Zelf heeft u ook geen verklaring voor deze disproportionele vervolging (CG,p.7).

U verklaart dat u deze zaken niet heeft gedaan omwille van uw moeder, die u niet ongerust wou maken (CG,p.6). Deze verklaring is niet afdoende, u kon ruchtbaarheid geven aan en klacht indienen bij de bevoegde instanties zonder dat uw moeder hiervan wist. Bovendien, wist uw moeder dat u ernstige problemen had : u kwam zwaar gewond bij haar thuis aan, u dook er onder, ze diende tegen iedereen te zeggen dat u er niet was en uiteindelijk bent u van bij haar naar het buitenland gevlucht (CG,p.6).

Uw geloofwaardigheid wordt ook ondermijnd doordat u nimmer getracht heeft klacht in te dienen voor de vervolgingen die u heeft ondergaan. U verklaart dat u zich moest verbergen en dat niemand naar u zou luisteren. (CG,p.5). Er kan echter verwacht worden dat, vooraleer internationale bescherming in

te roepen, u tracht bescherming in te roepen bij de autoriteiten van uw land. Hoewel u suggereert dat uw vervolgers uit hetzelfde kamp komen als de structuren die uw broer hebben aangehouden (CG,p.7), kan verwacht worden dat u zich hierover ten gronde informeert en - eventueel op een hoger niveau- tracht bescherming te vragen.

Een ander element dat uw geloofwaardigheid ondermijnt is het feit dat u niets kan zeggen over de daders en motieven van de vervolging op uw broer (CG,p.3,4,5), dat u niet weet waarvoor uw broer officieel werd aangehouden en beschuldigd (CG,p.3) en dat u er enerzijds van overtuigd bent dat er een link is met de eerdere bedreigingen en de aanval een maand voor zijn aanhouding, maar anderzijds niet kan zeggen wat het verband kan zijn (CG, p.4). Dit gebrek aan kennis en veelheid aan insinuaties zonder enige onderbouwing wijzen er op dat u niet grondig bent geïnformeerd over de zaak en kennelijk niet echt hebt nagedacht over de mogelijke motieven en verbanden, wat toch kan verwacht worden als u dermate betrokken bent zoals u beweert.

Tot slot ondermijnen ook het gebrek aan aanwijzingen voor uw vervolgingen uw relaas. U verklaart dat u tweemaal ernstig werd geslagen en met een mes gestoken, u werd zelfs bloedend, bewusteloos en voor dood achtergelaten (CG,p.5). Het is vreemd dat u zich voor deze ernstige verwondingen niet in een ziekenhuis hebt laten verzorgen (waardoor u een attest zou kunnen hebben bekomen). Er werd u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gevraagd om een medisch attest te laten opmaken waarin bevestigd kan worden dat u recent ernstige messteken hebt gekregen (CG,p.8). U heeft dit na een drietal maanden nog niet voorgelegd. Volledigheidshalve moet ook opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal ook de door u beloofde identiteitsdocumenten en documenten aangaande de zaak van uw broer (CG,p.2,8) niet heeft ontvangen.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw rijbewijs en attest van scheiding betreffen identiteitsgegevens die niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker heeft tegen de bestreden beslissing twee verscheiden verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

2.2. Verzoeker vraagt de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

2.4. Verzoeker vordert in fine van zijn verzoekschrift om de kosten van het geding ten laste te leggen van de tegenpartij.

2.5. Er dient op te worden gewezen dat wat de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn waardoor niet op verzoekers vraag kan worden ingegaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Uit de ingediende verzoekschriften blijkt dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, a) en b) en 69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de (materiële) motiveringsplicht. In een eerste onderdeel, dat betrekking heeft op de weigering in zijn hoofd van de hoedanigheid als vluchteling, voert verzoeker aan dat het toch best mogelijk is dat zijn broer in iets verwickeld is geraakt waarvan hij helemaal geen kennis heeft kunnen nemen. Verzoeker wijst erop dat hij geen bezoek mocht brengen aan zijn broer toen die in de gevangenis verbleef, zodat hij nooit persoonlijk met hem over de aard van zijn problemen heeft kunnen praten en hij louter aangewezen was/is op de informatie die diens advocaten hem konden/kunnen geven. Aangaande het feit dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het raar vindt dat hij niet voldoende beroep heeft gedaan op zijn eigen autoriteiten alvorens hulp te vragen bij de internationale, merkt hij op dat het toch normaal is dat hij zijn eigen autoriteiten wantrouwt, gelet op het feit dat zijn broer onrechtmatig wordt vastgehouden en geen eerlijk proces krijgt. Verzoeker, die terloops opmerkt alles in het werk te stellen om bewijsstukken te bekomen in zijn land van herkomst, laat voorts gelden dat hij tijdens zijn verhoor aannemelijke verklaringen heeft afgelegd. Hij is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal geenszins op een afdoende manier heeft onderzocht of er in zijn hoofd sprake is van een vrees voor vervolging om redenen omschreven in het Vluchtelingenverdrag, zonder dat hij een beroep kan doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten, en meent dat de bestreden beslissing om die reden niet afdoende is gemotiveerd en de zorgvuldigheidsplicht schendt. In een tweede onderdeel, dat betrekking heeft op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, oppert verzoeker, die meent dat de commissaris-generaal heeft nagelaten zijn asielmotieven op een afdoende manier aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te toetsen, dat mensen die het land illegaal ontvluchten niet zonder een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) of b) van de vreemdelingenwet naar Georgië kunnen terugkeren. Verzoeker, die verklaart dat hij riskeert opnieuw het slachtoffer te worden van zijn tegenstanders en vreest om vermoord te worden, merkt ook op dat hij geenszins de bescherming van de Georgische autoriteiten kan inroepen gelet op de massale corruptie en op de grootschalige schending van de mensenrechten in Georgië. Hij verwijst hiervoor naar het Human Rights Report van het U.S. State department aangaande (de toestand) in Georgië in 2009. Voorst stelt hij dat uit de bestreden beslissing geenszins duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal zijn asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat artikel 69 van de vreemdelingenwet bij wet van 15 september 2006 werd opgeheven, waardoor dit onderdeel van het middel niet dienstig kan worden aangevoerd.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift/van hetgeen wordt aangevoerd, blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3.4. De bestreden beslissing, waarbij verzoeker de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is gebaseerd op de vaststelling dat verzoeker onvoldoende aannemelijk kan maken dat hij problemen kende omwille van de aanhouding en beschuldigingen ten aanzien van zijn broer. De commissaris-generaal wijst erop dat de door verzoeker aangehaalde vervolgingen op zijn persoon onlogisch zijn en niet in verhouding staan tot zijn "acties" die volgens hem de aanleiding waren voor die vervolgingen. Hij stelt ook vast dat verzoeker geen verklaring heeft voor die disproportionele vervolging

en merkt op dat diens uitleg voor zijn, zo blijkt, zeer beperkt engagement in de zaak van zijn broer niet afdoende is. Voorts merkt hij op dat het feit dat verzoeker nooit klacht heeft ingediend voor de vervolgingen die hij moest ondergaan, dat hij niets kan zeggen over de daders en de motieven van de vervolging op zijn broer, dat hij niet weet waarvoor laatstgenoemde officieel werd aangehouden en beschuldigd, en dat hij, ondanks zijn overtuiging dat er een link moet zijn met de eerdere bedreigingen en de aanval een maand voor zijn aanhouding, niet kan zeggen wat het verband zou kunnen zijn, de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnt. Volgens de commissaris-generaal geven het gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker met betrekking tot de vervolging en de rechtszaak van zijn broer, en de vele ermee gepaard gaande, op niets gebaseerde insinuaties, ook aan dat verzoeker niet grondig is geïnformeerd over die zaak en dat hij kennelijk niet echt heeft nagedacht over de mogelijke motieven en verbanden. De commissaris-generaal stelt tot slot dat verzoekers asielrelaas ook wordt ondermijnd door het gebrek aan aanwijzingen voor zijn vervolgingen. Hij duidt in dit verband op het ontbreken van medische attesten en op het gegeven dat het Commissariaat-generaal de door hem beloofde identiteitsdocumenten en documenten aangaande de zaak van zijn broer (nog steeds) niet heeft mogen ontvangen.

3.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker de verscheidene vaststellingen (van de commissaris-generaal) omtrent zijn gebrekkige kennis over de rechtszaak van zijn broer en diens vervolging geenszins weet te weerleggen of te ontcrachten. In tegendeel, door opnieuw op algemene wijze te verklaren dat hij louter aangewezen is op de informatie die de advocaten van zijn broer hem kunnen geven, en door aan te voeren dat het toch best mogelijk is dat zijn broer in iets verwickeld is geraakt waarvan hij helemaal geen kennis heeft kunnen nemen, geeft verzoeker nogmaals te kennen niet grondig te zijn geïnformeerd over de rechtszaak van zijn broer en niet te hebben nagedacht over de mogelijke motieven en verbanden met diens vervolging. Van verzoeker kon en mocht nochtans in alle redelijkheid verwacht worden dat hij dienaangaande over een uitgebreide, gedetailleerde kennis beschikt. Immers, hij geeft zelf aan dat die rechtszaak en, belangrijker nog, zijn engagement in de afloop ervan de oorzaak is van zijn eigen vervolging (stuk 11, Vragenlijst DVZ, p. 2). Het is overigens geheel onwaarschijnlijk, merkwaardig en ongeloofwaardig dat de advocaten van zijn broer hem nog steeds niet zouden kunnen inlichten over de reden(en) waarom zijn broer officieel werd aangehouden en beschuldigd.

3.7. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

3.8. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel concreet element aanhaalt waaruit blijkt dat hij de bescherming van de Georgische autoriteiten heeft ingeroepen of minstens hiertoe een poging heeft ondernomen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 3/6/2010, p. 5). Zijn loutere bewering dat het toch normaal is dat hij zijn eigen autoriteiten wantrouwt gelet op het feit dat zijn broer onrechtmatig wordt vastgehouden en geen eerlijk proces krijgt, doet geen afbreuk aan deze vaststelling, doch bevestigt deze juist. Wat het door hem in dit verband aangebrachte Human Rights Report van het U.S. State Department betreft, wordt opgemerkt dat dit evenmin afbreuk doet aan voormelde vaststelling. Immers, (het citaat uit) het rapport geeft enkel een beschrijving van de algemene problematiek in Georgië op het vlak van de corruptie door de autoriteiten en de schending van de mensenrechten. Het toont echter, gelet op het feit dat het geen enkele betrekking heeft op zijn persoonlijke situatie, geenszins aan dat hij geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Georgische autoriteiten. Verzoeker maakt bijgevolg geenszins aannemelijk geen enkele aanspraak te kunnen maken op nationale bescherming.

3.9. In zoverre verzoeker opmerkt dat hij alles in het werk stelt om bewijsstukken te bekomen in zijn land van herkomst, neemt dit niet weg dat hij tot op de dag van vandaag geen enkel medisch attest heeft neergelegd. Uit het administratief dossier blijkt dat enkel een attest in verband met de scheiding en een rijbewijs werden neergelegd (stuk 14, Documenten). Nochtans werd hem tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, dat intussen meer dan een half jaar geleden plaatsvond, gevraagd een dergelijk attest te laten opmaken, aangezien dit zou kunnen bevestigen dat hij recent ernstige messteken heeft gekregen. Verzoekers beweerde inspanningen veranderen ook niets aan het gegeven dat het Commissariaat-generaal, zo blijkt uit navraag, de door hem beloofde identiteitsdocumenten en documenten aangaande de zaak van zijn broer nog steeds niet heeft mogen ontvangen.

3.10. De Raad merkt voorts op dat verzoeker in zijn zeer summier betoog op generlei wijze ingaat op de vaststellingen van de commissaris-generaal dat zijn engagement in de zaak van zijn broer zeer beperkt is (gebleven), dat zijn verklaring voor dit zeer beperkt engagement, meer bepaald het feit dat hij zijn moeder niet ongerust wilde maken, niet afdoende is, en dat hij zelf geen verklaring heeft voor de disproportionele vervolging. Deze vaststellingen blijven derhalve gehandhaafd.

3.11. Verzoeker heeft zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging en kan hij zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient verder te worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk een reëel risico loopt op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, door op algemene wijze te stellen dat mensen die het land illegaal ontvluchten niet zonder een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) of b) van de vreemdelingenwet naar Georgië kunnen terugkeren, dat hij bij zijn terugkeer naar het land van herkomst riskeert om opnieuw het slachtoffer te worden van zijn tegenstanders en vreest vermoord te worden, dat hij de bescherming van zijn nationale autoriteiten niet kan inroepen, hetgeen hij trouwens, zoals reeds werd vastgesteld, niet in het minst aannemelijk kan maken, en dat in Georgië de mensenrechten op grote schaal worden geschonden en er massaal corruptie heerst, toont verzoeker niet in concreto aan dat er in zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, a) of b) van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt tenslotte dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker beweert dat uit de bestreden beslissing geenszins duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal zijn asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan het "nieuwe" artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet betekent dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

3.12. Er werd geen schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. In zoverre verzoeker de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht, wordt opgemerkt dat hij niet toelicht met welke elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht of van de zorgvuldigheidsplicht aangetoond.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 60 835 / IV en RvV 61 049 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN